

[Handelsministeren.]

Mill. Kr. mellem Roedyrkere, som i Henhold til Loven af 31. Marts 1933 om en midlertidig Sukkerordning og den følgende Lov af 27. Marts 1934 i Sukkeraaret 1934—35 er Leverandører af Sukkerroer af Høst 1934 til A/S De danske Sukkerfabrikker eller Sukkerfabrikken i Nykøbing F. Det nævnte Beløb er blevet til Raadighed derved, at den tidligere Lov indeholdt den Bestemmelse, at efter at Sukkerfabrikkerne havde faaet deres Forrentning, og efter at Roedyrkerne havde faaet deres Tantième op til 2 Kr. 10 Øre, tilfaldt Restoverskuddet Staten, og dette Restoverskud blev for forrige Aar noget over 4 Mill. Kr., som altsaa ligger i Behold. Og det kan man være vel tilfreds med i Øjeblikket, thi 1934 har ikke givet noget godt Resultat.

Normalt avles der ca. eller vel endda godt og vel 150 Dobbeltcentner pr. Tønde Land, men i 1934 har man ikke naaet mere end $\frac{2}{3}$ deraf, og mange Arealer har ikke engang givet saa stort et Udbytte; dertil kommer, at der har været et meget ringe Sukkerindhold i Roerne. Resultatet, det økonomiske Resultat, af Roehøsten 1934 er derfor ogsaa blevet yderst ringe, saavel for Roedyrkerne som for Sukkerfabrikkerne. For Sukkerfabrikkernes Vedkommende ligger Forholdet saaledes efter en skønsmæssig Beregning, at man regner med et Driftsunderskud, der maaske endda gaar over 6 Mill. Kr., paa den Virksomhed, der er forbundet med at oparbejde Roerne, der avles her i Landet. Det daarlige Resultat, som man har beregnet, skyldes for det første, at der er en ringe Mængde Roer, at disse Roer for en stor Dels Vedkommende er meget vanskelige at oparbejde, og endelig, at der er et meget ringe Sukkerindhold i Roerne; Sukkerprocenten er meget lavere, end den normalt plejer at være.

Dette Underskud paa rigelig 6 Mill. Kr., som Sukkerfabrikkerne saaledes forventes at have, naar Aaret er omme, bliver delvis dækket ved, at vi har maattet købe og skal indføre her til Landet meget betydelige Mængder Sukker for indeværende Aar. I 1933 var Roeproduktionen og Sukkerudbyttet af Roerne ekstraordinært stort, og Følgen var, at der blev et meget stort Kvantum Sukker tilovers. Man regnede paa et Tidspunkt med, at man ved Sukkeraarets Udgang vilde have en Overskudsbeholdning paa over 50 000 Tons Sukker. Men det er blevet anderledes for 1934. Resultatet af Høsten i 1934 vil være, at Forbruget her i Landet ikke kan tilfredsstilles ved, at man slaar de to Aars Sukkerpro-

duktion sammen, og derfor har vi nu maattet købe i Udlandet; i Stedet for at vi forventede at skulle kunne sælge til Udlandet over 50 000 Tons, har vi maattet købe 55 000 Tons.

Enhver vil kunne forstaa, at det er en overordentlig Vanskelighed, man her er ved at komme ind i. De 55 000 Tons Sukker, som er indkøbt, er købt til meget lave Priser; det er indført her til Landet som Raasukker, og efter den Pris, man giver, og den Pris, man faar for Melis, 33 Øre af Fabrik, regner man med en Fortjeneste paa dette Sukker paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar Underskuddet for Sukkerfabrikkerne nu er noget over 6, maaske $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og man faar denne Gevinst ved at oparbejde det indførte Sukker, regner man med, at Underskuddet bliver bragt ned til ca. 3 Mill. Kr. Dette Underskud paa ca. 3 Mill. Kr. kan dækkes af Sukkerkassen, hvori der, som jeg allerede har gjort Rede for, er noget over 4 Mill. Kr. Man regner med, at naar Sukkerfabrikkernes Driftsunderskud er betalt og deres Forrentning, 4 pCt., er sket, vil der være 1,2 Mill. Kr. tilbage, og det er disse 1,2 Mill. Kr., som jeg foreslaar skal tilfalde indeværende Aars Roedyrkere.

De nærmere Regler for Fordelingen af disse Penge, disse ca. 1,2 Mill. Kr., fastsættes i Henhold til § 5, 2det Stykke, af Ministeren efter Forhandling med Roedyrkernes Organisationer og naturligvis ogsaa med Sukkerfabrikkerne. For saa vidt der ved den endelige Opgørelse af Resultatet af Sukkerordningen for Aaret 1934—35, efter at den her nævnte Udbetaling til Roedyrkerne har fundet Sted, endnu maatte være et Beløb i Behold i Sukkerfonden, bemyndiges Ministeren ifølge Lovforslagets § 5, 3die Stykke, til at fordele dette Beløb som yderligere Efterbetaling til Roedyrkerne i Forhold til de af disse i Aaret 1934 leverede Roemængder fra Arealer, der omfattes af Sukkerordningen. Forholdet ligger saaledes, at det ikke er alle Roearrealer, der er nødlidende i Forhold til det normale Udbytte. Man regner med, at ca. Halvdelen af Arealerne er nødlidende, medens der paa den anden Halvdel af Arealerne skulde være et Udbytte, der saa nogenlunde svarer til det normale Udbytte, ca. 150 Dobbeltcentner pr. Tønde Land.

Det vil naturligvis volde visse Vanskeligheder at fordele de Penge, der her er Tale om. Det er muligt, at der kan blive Tale om flere Penge end de 1,2 Mill. Kr., for man kan jo ikke pr. Dato nøjagtigt opgøre et saa stort Regnskab, et Regnskab paa mange Millioner, man kan ikke ved en fore-